

Komentáre k čítaniam ✘ 4. adventná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Malosť

Prvé čítanie (Mich 5,1-4):

Veľký kráľ Dávid pochádzal z pokorného mestečka Betlehem. Bol tiež najmladším z bratov: zasnívaným a básnicky ladeným chalanom. No i napriek tomu dokázal poraziť obra a rozhodol sa vládnuť nad národom. Nikdy nepodceňuj moc malých!

Keď prorok Micheáš píše svoje proroctvo, predvída príchod nového vládcu, ktorý bude ako Dávid, a ktorý bude nositeľom tej istej vznešenosti, ako Dávid. Nový kráľ bude ako Dávid: pokorného pôvodu, bezvýznamný pred svetom. A tak ako Dávid i on sa bude spoliehať nie na ľudskú moc, ale na moc Božiu. A čo bude na tomto kráľovi najzvláštniešie bude to, že jeho moc sa rozšíri po celej zemi a bude stelesnením pokoja.

Keď sa pozrieme do dejín, väčšina kráľov sveta bola stelesnením vojny. Ako inak by sa boli dostali k moci? Čakať na veľkého vládcu, ktorý bude panovať za pomoci pokoja je preto čudná myšlienka. Aspoň teda bola: až kým neprišiel Kristus.

Druhé čítanie (Hebr 10,5-10):

Prečo si čítame o Ježišovej obeti dnes, pár dní pred sviatkami jeho narodenia? Preto, lebo centrom tohto čítania nie je ani tak obeta, ako skorej nevyhnutnosť Ježišovho Vtelenia. Povrchné obety v chráme slúžili iba na to, aby ľuďom ešte viac zatvrdili srdcia. V čom má Boh naozaj záľúbenie nie je obeta zvierat, ale ľudia, ktorí mu odovzdajú svoje srdce i vôľu. A táto dimenzia pri obetiach v chráme chýbala. Ľudia dali obetu, ale nedali seba. Boh sa stal telom preto, aby si v Ježišovi podriadil vôľu človeka. Ježiš, ako človek, povedal Bohu: „Tu som!“ A s týmto podriadením svojej vôle, ako dôsledok prišlo do jeho tela riziko, že môže skončiť i na kríži.

Ježiš sa vzdal svojej vôle a tak sa stal krehkým. A presne v tomto je zmysel Vtelenia: zraniteľnosť ľudského tela voči všetkému, čo na nás dolieha, nielen neživým veciam a udalostiam, ale i vôli druhých. A presne v tomto spočíva i tajomstvo Eucharistie: Ježiš sa tu vzdáva svojej vôle, zomiera naším pričinením za nás, aby nám však ako dôsledok priniesol život. A my, vždy keď jeme tento chlieb a prijeme z toho kalicha, sľubujeme, že budeme robiť to isté.

Evanjelium (Lk 1,39-45):

Tínedžerka putuje do domu stareny. Dve ženy považované vtedajšou spoločnosťou za nič. A dve deti v ich lónach, obe čudne počaté; sú to životy bez ochrany ľudských zákonov, podľa ľudí bezcenné. Koho zaujíma, čo sa s týmito štyrmi ľuďmi stane, v tom ich svete chudoby a bezmocnosti?

Zaujíma to Boha. A aj svet to zaujíma. Ten svet, ktorý sa zvíja pri pôrode svojho veky starého hriechu. Kráľovstvo, ktoré v pôrodných bolestiach vstupuje do nášho priestoru a času, tieto dve ženy potrebuje, závisí od nich, od týchto dvoch žien i od ich ešte nenarodených detí. Ako je to možné, že dejiny spásy skončia s rukách tínedžerky, stareny a dvoch detí? Ak Pavol hovorí o bláznovstve kríža, z ktorého nakoniec povstane spása, my môžeme rovnako hovoriť o bláznovstve Vianoc, príbehu v ktorom skutočný poklad sa ocitne v rukách na pohľad úplne nesprávnych ľudí. A predsa, aj keď máme pokušenie označiť ich za ľudí úplne nesprávnych, ktorým by sme my spásu sotva zverili, oni dokážu, že sú pre túto rolu tými najsprávnejšími možnými ľuďmi.

Požehnané tieto ženy a požehnané plody ich života. Požehnané Vianoce!

Otázky na uvažovanie

- Kto sú pre teba tými malými vyslancami pokoja? Pre nás svet? Ako by sa mohol k nim pridať i ty?
- Kde presne zakusuješ volanie vzdať sa svojej vôle ty?
- Aký je tvoj postoj k tínedžerom, k starým, k nenarodeným, k chudobným? Čo to znamená, že spása prišla do sveta práve cez nich?

Činná odozva

Maj úctu pred nepatrnosťou. Rozhodni sa počas tohto obdobia uctiť si deti, starých, chudobných. Rozhodni sa pre úctu životu v lone. Zastupuj bezmocných na miestach, kde ty máš moc a vplyv. Zakús tak radosť Vianoc!

prípravil: MB@svd